

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1098/2024
08.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Луке Милутиновића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Милутиновића - адвоката Феђе Димовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 281/20 од 13.09.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 143/24 од 25.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Милутиновића - адвоката Феђе Димовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 281/20 од 13.09.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 143/24 од 25.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр. 281/20 од 13.09.2023. године, окривљени АА и Лука Милутиновић оглашени су кривим због извршења, по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па су осуђени и то АА на казну затвора у трајању од 2 године у коју му се урачунава време проведено у притвору и по мери забране напуштања стана од 05.03.2020. године до 18.03.2021. године, а окривљени Лука Милутиновић на казну затвора у трајању од 3 године у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању и по мери забране напуштања стана од 09.03.2020. године до 18.03.2021. године.

На основу члана 246. став 8. КЗ у вези члана 87. КЗ од окривљених АА и Луке Милутиновића одузимају се супстанце проглашене за опојну дрогу – амфетамин у облику сулфатних соли и кофеина укупне масе 330,49 грама и марихуана укупне нето масе 31,03 грама, које ће се по правноснажности пресуде уништити.

На основу члана 91. и 92. КЗ, као и члана 541. ЗКП од окривљеног АА се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом – новац у износу од 3.000,00 динара, који ће се по правноснажности пресуде уплатити у корист буџета Републике Србије.

Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка.

Ставом другим изреке, окривљени ББ је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и одлучено је о трошковима кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 143/24 од 25.03.2024. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА – адвоката Милорада Константиновића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 281/20 од 13.09.2023. године само у делу одлуке о казни која је изречена окривљеном АА, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана од 05.03.2020. године до 18.03.2021. године, док су жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног Луке Милутиновића - адвоката Феђе Димовића одбијене као неосноване и ожалбена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Луке Милутиновића - адвокат Феђа Димовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и зависно од природе повреде која се утврди донесе пресуду којом ће укинути у осуђујућем делу првостепену одлуку и одлуку донету по редовном правном леку или само одлуку донету по редовном правном леку и предмет вратити на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном или апелационом суду, с тим да одлучи да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или преиначи у осуђујућем делу првостепену одлуку и одлуку донету по редовном правном леку или само одлуку донету по редовном правном леку, па у односу на окривљеног Луку Милутиновића донесе ослобађајућу пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, те је у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Милутиновића је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде засноване на незаконитим доказима означавајући као незаконите доказе делове исказа полицијских службеника ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, као и допис ПС Звездара од 28.03.2022. године, будући да су то једини докази на основу којих је утврђено да су окривљени АА и окривљени ББ сарађивали са полицијом, а што је био кључни разлог да се у односу на окривљеног Луку Милутиновића донесе осуђујућа пресуда. Захтевом бранилац окривљеног указује да је одбрана Луке Милутиновића током поступка ставила примедбу да се одлука не може заснивати на исказима сведока – полицијских службеника након чега је првостепени суд упутио дана 07.03.2022. године допис ПС Звездара тражећи писмено изјашњење да би проверили да ли је ББ од почетка сарађивао са полицијом и указао на окривљеног Луку Милутиновића као на лице од којег је набављао опојну дрогу, након чега је дана 11.03.2022. године ПС Звездара доставила извештај у ком се наводи да је против ББ поднета кривична пријава за кривично дело из члана 246а КЗ у прилогу које је достављена службена белешка о испитивању окривљеног ББ и потврда о одузетим предметима као и вештачење, а који извештај је потписан од стране начелника ПС Звездара Драгомира Тописировића, након чега је првостепени суд упутио нови допис ПС Звездара дана 18.03.2022. године тражећи да се достави жељено изјашњење да ли је окривљени ББ сарађивао са полицијом након чега је ПС Звездара доставила нови допис 28.03.2022. године којим се наводи да је окривљени ББ пристао да сарађује и да је указао од кога купује дрогу, а који извештај није потписан од стране начелника ПС Звездара, већ од стране полицијских службеника ВВ, ГГ и ДД, дакле истих оних полицијских службеника који су били сведоци у овом кривичном поступку и који су по оцени браниоца окривљеног писменим путем потврдили оно што су претходно усмено изјавили у кривичном поступку. Надаље се захтевом истиче да је првостепеном пресудом виши суд на страни 23 у другом ставу истакао јасно да није могао корисити делове исказа полицијских службеника где су се они изјашњавали о сарадњи оптужених АА и ББ и о ономе што су им они саопштили приликом довођења у полицијску станицу, те да се првостепени суд на два места у пресуди управо позвао на наведене исказе у последњем пасусу 25 стране и првом пасусу 26 стране ожалбене пресуде, наводима да суд није прихватио одбрану Луке Милутиновића јер је супротна одбрани окривљеног ББ, а да је чињеница да је окривљени ББ хтео да сарађује по довођењу у полицијску станицу поткрепљена исказима полицијских службеника који су потврдили да је сарађивао тако што је открио и учиниоце и место где се налази опојна дрога, односно дао податке о окривљеном Милутиновићу, а да је претходно окривљени ББ доведен у полицијску станицу са пакетићем марихуане и да је пристао да сарађује, закључујући да су искази наведених сведока полицајаца у складу са достављеним извештајем ПС Звездара, те наводи да није прихватио одбрану окривљеног ББ у делу који се односи на његову сарадњу, имајући у виду да је у супротности са исказима полицијских службеника који су се о томе изјашњавали и извештајем ПС Звездара. Побијајући другостепену одлуку бранилац окривљеног Луке Милутиновића сматра да је одлука о жалби „незаконита и погрешна будући да се ради о незаконитим доказима који су сами по себи и по начину прибављања у супротности са Уставом, ЗКП и општеприхваћеним правилима међународног права, те не могу одједном постати незаконити због примене могућности блажег кажњавања из члана 246а став 2. и члана 246. став 6. ЗКП“, чиме се грубо крши начело законитости и правне сигурности и уводи арбитрерност приликом примене свих законских норми.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде, на страни 6, у трећем ставу, дао довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Приликом доношења одлуке Врховни суд је имао у виду и наводе захтева којима се оспоравају утврђења првостепеног суда која се односе на чињенично стање да је окривљени АА од старта био сарадник полиције, као и да је окривљени ББ негирао да је од старта сарађивао са полицијом и да је дрогу куповао од окривљеног Луке Милутиновића. Међутим, како се изложеним наводима захтева суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, те члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд није ни оценио у разматрање ових навода.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић